

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Hiszpania) w dniu 31 grudnia 2019 r. – Servicio Aragones de la Salud / LB

(Sprawa C-942/19)

(2020/C 103/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Servicio Aragones de la Salud

Druga strona postępowania: LB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez [Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców] UNICE, [Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych] CEEP oraz [Europejską Konfederację Związków Zawodowych] ETUC stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż wynikające z przyznanego pracownikowi zatrudnionemu w sektorze publicznym prawa do objęcia nowego stanowiska w sektorze publicznym uprawnienie do otrzymania urlopu na stanowisku pracy zajmowanym do dnia objęcia tego nowego stanowiska jest *warunkiem pracy*, w odniesieniu do którego nie można traktować odmiennie pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony?
- 2) Czy ww. klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE należy interpretować w ten sposób, iż odmienne traktowanie pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony należy uznać za uzasadnione powodami o charakterze obiektywnym, jeżeli ma ono na celu uniknięcie poważnych zakłóceń i szkód wynikających z braku stabilności podstawowego personelu w tak wrażliwym obszarze, jak świadczenie usług medycznych w ramach konstytucyjnego prawa do ochrony zdrowia, a zatem może on stanowić podstawę odmowy udzielenia urlopu pracownikom wnoszącym o udzielenie urlopu w celu zatrudnienia na czas określony, a nie może stanowić takiej podstawy przypadku pracowników, którzy wnoszą o udzielenie urlopu w celu zatrudnienia na czas nieokreślony?
- 3) Czy ww. klauzula 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu takiemu, jak to zawarte w art. 15 RD 365/1995 (dekretu królewskiego 365/1995), które wyklucza zatrudnienie na nowym stanowisku pracy jako urzędnik tymczasowy lub pracownik zatrudniony na czas określony z sytuacji uprawniających do uzyskania urlopu z przyczyn związanych ze świadczeniem pracy w sektorze publicznym, podczas gdy uprawnienie to przysługuje osobom, które obejmują nowe stanowisko w sektorze publicznym na czas nieokreślony, co jest korzystniejsze dla pracownika zatrudnionego w sektorze publicznym, niż inne, alternatywne rodzaje urlopu, o które musiałby on wnioskować w celu podjęcia zatrudnienia na nowym stanowisku pracy, na które został powołany?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Ljubljani (Słowenia) w dniu 20 stycznia 2020 r. – ALPINE BAU GMBH, Salzburg – oddział w Celje – w stanie upadłości

(Sprawa C-25/20)

(2020/C 103/20)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Višje sodišče v Ljubljani

Strony w postępowaniu głównym

Dłużnik: ALPINE BAU GMBH, Salzburg – oddział w Celje – w stanie upadłości

Pytania prejudycjalne

Czy art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1346/2000 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że do zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu wtórnym przez zarządcę w głównym postępowaniu upadłościowym zastosowanie mają przepisy dotyczące terminów zgłaszania wierzytelności wierzycieli i skutków zgłoszenia wierzytelności po upływie terminu zgodnie z prawem państwa, w którym toczy się postępowanie wtórne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2000, L 160, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19. t. 1, s. 191).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 24 stycznia 2020 r. – Syyttäjät / A**

(Sprawa C-35/20)

(2020/C 103/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Syyttäjät

Strona pozwana: A

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾, art. 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 ⁽²⁾ (kodeksu granicznego Schengen) lub przysługujące obywatelom Unii prawo do swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego nakładającego na daną osobę (bez względu na to, czy jest ona obywatelem Unii), pod groźbą kary, obowiązek posiadania przy sobie ważnego paszportu lub innego ważnego dokumentu podróży, jeżeli podróżuje ona łodzią sportową przez wody międzynarodowe z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, nie przekraczając terytorium państwa trzeciego?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE, art. 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (kodeksu granicznego Schengen) lub przysługujące obywatelom Unii prawo do swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego nakładającego na daną osobę (bez względu na to, czy jest ona obywatelem Unii), pod groźbą kary, obowiązek posiadania przy sobie ważnego paszportu lub innego ważnego dokumentu podróży, jeżeli wjeżdża ona do danego państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego przez wody międzynarodowe łodzią sportową, nie przekroczywszy terytorium państwa trzeciego?